

מ"ת 21369/01/14 - מדינת ישראל נגד נפתלי בנאבו

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 21369-01-14 מדינת ישראל נ' בנאבו

בפני	כב' השופט כרמי מוסק
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	נפתלי בנאבו

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בכתב האישום נטען, כי ביום 22.12.13 שהה המשיב ואדם אחר הנאשם איתו באותו כתב אישום, יחד עם אנשים נוספים אחרים בסמוך לבניין כלל במרכז העיר בירושלים. במקום שהו שני קטינים, שהם המתלוננים. הנאשם האחר ניגש כשהוא רעול פנים לאחד המתלוננים ושאל אותו לשמו. לאחר שהמתלונן השיב, ענה לו הנאשם האחר כי הוא עובד עליו ולאחר מכן התפתחה קטטה בין המשיב והנאשם האחר לבין המתלוננים. הנאשם האחר דקר את אחד המתלוננים בגבו ובישבנו באמצעות סכין שהייתה ברשותו ואשר הביא עמו למקום. המשיב הכה את אחד המתלוננים באמצעות קסדת אופנוע שהחזיק בידו. באותה עת הכה גם אחד מהאנשים האחרים את אותו מתלונן באמצעות אלה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם האחר נגרמו למתלונן שנדקר שני פצעי דקירה והוא פונה לבית החולים מאחר ונזקק לטיפול רפואי. למתלונן השני נגרמו חתך מעל הגבה הימנית וחתך בקרקפת. אף הוא פונה לבית החולים לצורך קבלת טיפול רפואי. בעקבות זאת מיוחסת כאמור למשיב עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

2. יודגש, כי במסגרת כתב האישום מיוחס לנאשם האחר אישום נוסף שגם בו נטען כי הנאשם האחר דקר בסכין שני מתלוננים וגרם להם לפציעות.

3. בדיון שהתקיים בבית משפט השלום בירושלים בבקשה להארכת מעצרו של המשיב, הורה בית משפט השלום בהחלטתו כי במסגרת הדיון במ"י 43302-12-13 לשחרר את המשיב בתנאים של מעצר בית מלא בביתו, חתימה על ערבות עצמית בסך 5,000 ₪, ערבות צד ג' בסך 5,000 ₪ ואי יצירת קשר עם המעורבים במישרין או בעקיפין למשך 60 יום.

4. ביום 12.1.14 הוגשה לבית משפט הזה בקשה על ידי המבקשת, להורות על המשך שחרור המשיב בתנאים

שנקבעו בבית משפט השלום זאת בעקבות הגשת כתב האישום בבית המשפט המחוזי בירושלים. בדיון שהתקיים ביום 13.1.14 הופיעו המשיב ואמו ונטען כי המשיב טרם הסדיר ייצוג בעניין זה, ועל כן נדחה הדיון ליום 14.1.14. בדיון שהתקיים ביום 14.1.14 התייצב בא כוח המשיב, עו"ד עירוני מיכאל, וטען כי הוא מבקש לדחות את הדיון למועד אחר, וכי הוא מסכים שהתנאים שנקבעו על ידי בית משפט השלום ימשיכו לחול. כמו כן ביקש בא כוח המשיב, שיינתן תסקיר מעצר בעניינו של המשיב כפי שהורה בית המשפט בעניינו של הנאשם האחר. יודגש כי בשלב זה התנגדה באת כוח המבקשת לעריכת תסקיר מעצר, שהרי עמדתה הייתה כי יש להורות על כך שהמשיב יהיה משוחרר בתנאים שנקבעו על ידי בית משפט השלום, ואילו בא כוח המשיב סבר כי לאחר מתן התסקיר ייתכן שתהיה הקלה בתנאים.

5. בהחלטתי מיום 14.1.14 הוריתי לשירות המבחן לערוך תסקיר כאמור. בתסקיר המעצר שהוגש לבית המשפט ביום 4.2.14 פרט שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של המשיב, משפחתו וכדומה. כמו כן פרט את השיחה שהייתה עם המשיב וכן שיחה שקיים שירות המבחן עם הוריו של המשיב. שירות המבחן גם התייחס לחוות דעת פסיכולוגית שהוגשה המלמדת על מצבו הנפשי של המשיב. שירות המבחן גם ראה לנכון להתייחס במסגרת תסקירו לאירוע חריג שהתרחש עת שהה המשיב בשירות המבחן, שבו לקח המשיב מאדם אחר מכשיר סלולארי ולאחר שהדבר התברר בסופו של דבר הוחזר המכשיר על ידי אביו של המשיב, כאשר כרטיס התקשורת שבו היה שבור. כמו כן התייחס שירות המבחן לעובדה, שעולה שהמשיב הפר את תנאי השחרור מספר פעמים וכן לכך שכל הנראה הוריו של המשיב אינם מסוגלים לפקח עליו.

6. לאור זאת שינתה המבקשת את עמדתה, והגישה בקשה לבית המשפט להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. בדיון שהתקיים ביום 18.2.14 נטען על ידי המבקשת, כי מעשיו של המשיב, כפי שמתבטאים בכתב האישום, מקימים עילת מעצר ומעידים על מסוכנות רבה שיש לייחס למשיב. כמו כן נטען, כי שירות המבחן מייחס למשיב רמה גבוהה של מסוכנות להישנות מעשיו. עוד טענה המבקשת, כי העובדה שהמשיב הפר את תנאי השחרור וכן האירוע שאירע בשירות המבחן, כפי שתואר לעיל, מביאים למסקנה שלא ניתן ליתן אמון במשיב, וכי הדרך היחידה היא להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. לחילופין טענה המבקשת, כי במידה ובית המשפט יחליט שלא לעצור את המשיב עד לתום ההליכים, כי אז יש להורות על מציאת חלופה הרמטית אחרת שלא בבית ההורים, בפיקוח הדוק, לרבות איזוק אלקטרוני.

7. בדיון שנערך, הסכים בא כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה לנטען בכתב האישום, אך טען כי הדבר אינו מקים עילת מעצר. בכל מקרה הסכים בא כוח המשיב לכך שהמשיב יהיה במעצר בית מלא בבית הוריו, בפיקוח הוריו, אולם תנאי מעצר הבית יוחמרו בכך שיוסף איזוק אלקטרוני. עוד טען, כי ניתן להגביר את רמת הפיקוח על ידי הוספת שני אחים בגירים של המשיב, הגרים בבית ההורים, וזאת לאחר שכשירותם תיבחן על ידי שירות המבחן. בא כוח המשיב הדגיש, כי הנאשם האחר משוחרר בתנאים חרף חלקו בכתב האישום, שהוא חמור פי כמה מחלקו של המשיב. עוד טען, כי למעשה אין ראייה ממשית או לכאורית לכך שהמשיב הפר את תנאי המעצר, הואיל וההפרות לא נחקרו על ידי משטרת ישראל, ולא ניתנה הזדמנות למשיב לומר את דברו בעניין זה.

8. לאחר ששקלתי את הדברים, אינני סבור כי הדרך המתאימה בשלב זה היא להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. אינני מתעלם מתסקיר המעצר של שירות המבחן ומהחומרה העולה מהדברים שנאמרו שם. כמו כן, יש

להביא בחשבון את השאלה האם יש ליתן אמון במשיב, לאור המפורט בתסקיר המעצר, ולכך יש לצרף את רמת המסוכנות המיוחסת למשיב בתסקיר המעצר.

9. יחד עם זאת, אינני סבור שמדובר בשינוי נסיבות כה קיצוני, המצדיק בשלב זה בו המשיב משוחרר בתנאים להורות על מעצרו עד תום ההליכים. סבורני, כי ניתן להחמיר בתנאי המעצר על ידי הוספת מפקחים, אם אלה ימצאו ראויים על ידי שירות המבחן, וכן על ידי הטלת איזוק אלקטרוני.

10. לאור כל זאת, אני מורה כי המשיב יהיה משוחרר בתנאים הבאים:

- א. מעצר בית מלא בבית הוריו.
- ב. המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך 5,000 ₪.
- ג. שני הוריו של המשיב יחתמו על ערבות עצמית בסך 10,000 ₪ כל אחד.
- ד. במידה שהאחים המוצעים יימצאו מתאימים לפיקוח על המשיב על ידי שירות המבחן, כי אז אלה ישמשו כמפקחים ביחד עם הוריו, ויחתמו כל אחד על ערבות עצמית בסך 10,000 ₪.
- ה. יוטל איזוק אלקטרוני על המשיב במהירות האפשרית.
- ו. המשיב לא ייצור קשר עם מי מהמעורבים בפרשה.

11. שירות המבחן יזמן את שני אחיו של המשיב על פי שם, כתובת ומספר טלפון שיימסרו על ידי בא כוח המשיב או על ידי הורי המשיב לשירות המבחן באופן מיידי. שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר משלים לעניין הערבים המוצעים ובעקבות התסקיר המשלים תינתן החלטה נוספת.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה בדחיפות לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ט אדר תשע"ד, 19 פברואר 2014, בנוכחות הצדדים.

כרמי מוסק, שופט